

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησια Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησια » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἔ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἔκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἄνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορείων· ἄλλως, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύμφ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας)

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῶν ἐκ τῆς πόλεως μας εἰς Χίον πεμφθέντων ἰατρῶν.

Ἀναχωρήσαντες ἐκ τῆς πόλεως μετὰ μεσημβρίαν τῆς 24 Μαρτίου ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον «Εὐφημιανὰ» τὴν 4ην μ. μ. ἐκεῖ ἔμεινεν ὁ ἰατρός κ. Χατζιδάκης, ἐπισκεφθεὶς περὶ τοὺς 50 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας. Ὁ δὲ ἰατρός κ. Σταυρίδης εἰς «Νεοχώριον» ἐπισκεφθεὶς περὶ τοὺς 60. Τὴν αὐτὴν δὲ νύκτα εἴμεθα ἅπαντες εἰς τὸ χωρίον «Καλλιμασιάς» ὅπου οὐδὲ νὰ ἀναπαυθῶμεν μᾶς ἀφῆκαν, παρακαλοῦντες νὰ ἐπισκεφθῶμεν τοὺς τραυματίας, ὅπερ καὶ ἐπράξαμεν. Τὴν ἐπιούσαν ἐν σώματι ἐπισκεφθῆμεν πάλιν ἄλλους ἀσθενεῖς περιδέσαντες ὅλοι ὁμοῦ πεντήκοντα κατάγματα, ἐξ ὧν τὰ 15 συμπελεγμένα μετὰ συνθλάσεων καὶ μωλώπων. Εἰς τὴν μονὴν τὴν γυναικειαν τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν Καλλιμασίᾳ, κατεπλακίωθησαν 14 μοναχαὶ καὶ δόκιμοι. Ἐκεῖ εὗρομεν δύο ἐπιπλεγμένα κατάγματα. Μετὰ μεσημβρίαν οἱ ἰατροὶ κ. κ. Ξανθάκης καὶ Χατζιδάκης μετέβησαν εἰς Ὠλό-Ποτάμι ἐνθα ἐπισκεφθῆσαν τραυματίας, ὁ δὲ ἰατρός κ. Σταυρίδης εἰς «Διδύμαν» ἐπίδεξας διάφορα κατάγματα μετὰ τοῦ χειρουργοῦ Ν. Βλαστάρη. Τὴν 26 ἐπανῆλθον ἅπαντες νὰ ἴδωσι τοὺς ἐπικινδυνότερον ἔχοντας τραυματίας, καὶ κατόπιν μετέβησαν εἰς ἄλλα χωρία, «Μηρμίγκι», «Ἐξω-Διδύμαν», «Παγιδαν», «Ἐξω μηρμίγκι» καὶ «Νένητα».

Ταῦτα ἐν περιλήψει ἐσημείωσαν ἡμῖν οἱ ἰατροὶ κ. κ. Ξανθάκης, Σταυρίδης καὶ Χατζιδάκης. Ὁ δὲ ἰατρός κ. Δράκος ταχθεὶς εἰς τὸ τμήμα «Λειβαθίων καὶ «Βροντάδου» καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν πόλιν μας θέλει ἐκθέσῃ ἰδίᾳ καὶ λεπτομερέστερον τὰ κατ' αὐτόν.

Ἐπὶ ἐπισκεπτηρίου δὲ ἰδίου ὁ ἰατρός κ. Σταυρίδης ἐσημείωσε πρὸς τὸν κ. Μίνωα Μπογιατζόγλου τὰ ἐξῆς· «Σηνοῦμεν εἰς χωρίον «Καλλιμασιάς». Ἡ καταστροφὴ τῆς νήσου εἶναι τελεία· οὐδεμία οἰκία ὑπάρχει. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἀριθμοῦνται 800 περίπου αἱ φονευθέντες. Τὴν πρώτην ἡμέραν περιῆλθον τὸ χωρίον Νεοχώρι, ὅπου οἱ φονευθέντες ἀνέρχονται εἰς 200 περίπου. Χθὲς π. μ. ἐπισκεφθῆν τὸ χωρίον Καλλιμασιάς, μετὰ μεσημβρίαν δὲ τὸ χωρίον «Διδύμαν» ὅπου οἱ νεκροὶ ἀριθμοῦνται εἰς 63. Κατάγματα συμπελεγμένα καὶ ἀπλᾶ ἄπειρα, τραύματα μεγάλα καὶ θλάσεις δέρματος καὶ ἐσωτερικῶν ὀργάνων ἐπίσης ἄπειροι. Ἐν γένει δὲν ὑπάρχει ἀνθρωπος σῶος. Στερούμεθα πολλῶν πραγμάτων. Εἴμεθα δὲ ἠναγκασμένοι νὰ μείνωμεν ἡμέρας τινάς. Ἡδὴ θὰ μεταβῶ εἰς Μηρμίγκι, ὅπου τὰ θύματα ὡς λέγουσιν εἶνε ἄπειρα. Ἄλλοτε πλείοτερα». Ταῦτα μὲν γράφει ὁ κ. Σταυρίδης, ἀλλ' αἱ πληροφορίες αἱ νεώτεραι βεβαιοῦσιν ἡμᾶς ὅτι ἡ σύστασις ἐιδικοῦ θεραπευτηρίου ἐν τῇ πόλει Χίου καὶ ἐτέρου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, συγκεντροῦσιν ἐκ τῶν χωρίων τοὺς πάσχοντας, ὅπου πολλοὶ ἰατροὶ καὶ χειρουργοὶ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν πολεμικῶν πλοίων ὅλων τῶν Ἑθνῶν ἐπιλαμβάνονται δραστηρίως τῆς θεραπείας τῶν παθόντων, τοὺς μὲν ἀκινδύνως πάσχοντας διὰ τῶν ὑποζυγίων ἐκ τῶν χωρίων καταβιβάζοντες, τοὺς δὲ βαρέως ἐπὶ φορείων ἢ διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης διὰ τῶν ἀτρακιάτων μετακομίζοντες. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ νοσηλεία τῶν παθόντων ἐτακτοποιήθη ὅπως οὐ καλῶς. Ἄλλως δὲ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ ἐλέους περὶ τὰς τεσσαράκοντα σπεύσασαι ἐκεῖ σπουδαίας παρέχονται τοῖς πάσχουσι συνδρομὰς, καὶ ἐταιρία δὲ τις μασσωνικὴ ἐκ Σμύρνης, μαγειρεῖον συστήσασα δωρεὰν διανέμει μαγειρευμένην τροφήν τοῖς πάσχουσι καὶ τοῖς πεινώσιν. Ἀπέναντι ἄρως ὅλων τούτων τῶν φιλανθρωπιῶν, ἡ ἀταραξία καὶ ἀναλγησία τῶν ὀθωμανῶν εἶνε ἀπερίγραπτος. Ἀφοῦ αὐτοὶ, καίπερ πολεμικῶν πλοίων τουρκικῶν προσελθόντων, δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν ἀνέρεσιν καὶ ταφήν τῶν νεκρῶν, παρεμποδίζουσι καὶ τοὺς Ἕλληνας σκαπανεῖς νὰ ἀποβάσιν εἰς τὴν ξηρὰν, θεωροῦντες τοῦτο ἀντιβαῖνον εἰς τὰ διεθνή νόμιμα. Περιορίζονται δὲ οἱ κυρίαρχοι τῆς νήσου εἰς

ἀσκόπους ἐργασίας, εἰς θεραπείας τῶν ὁμοφύλων καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν χαινόντων μερῶν τοῦ τείχους τοῦ φρουρίου κατὰ ξηρὰν, ἀφίνοντες τοὺς νεκροὺς τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ κειμένων ἀτάφων θυμάτων νὰ σήπωνται καὶ μολύνωσι τὴν ἀτμοσφαίραν. Φοβοῦνται οἱ ἄθλιοι μὴ οἱ προσδραμόντες ἐκεῖ πρὸς σωτηρίαν τῶν κατοίκων κατακτῆσωσι τὴν νῆσον, μὴ συλλογιζόμενοι ὅτι ὅπου ἀδελφὸν ἡμῶν, ὅπου ὁμόφυλοι, ἐκεῖ ἡ κατάκτησις γίνεται διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς ἐπιδράσεως, οὐχὶ δὲ διὰ τῆς βίας καὶ τῶν σφαγῶν καὶ ἐρημώσεων. Ἔχουσι τάχα νὰ ἀντιτάξωσι καὶ ἐπὶ τῆς νήσου Χίου τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ὅτι ἡ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι διὰ τῶν θυσιῶν τῆς τούτων δὲν κατέκτησε τὴν νῆσον; Καὶ τί ἄλλο εἶνε ὅλαι αὗται αἱ θυσίαι παρὰ ἐν τεκμήριον τοῦ ὅτι αὐτοὶ μὲν θεωροῦνται ἐφήμεροι κάτοχοι τῆς νήσου, ἡ δὲ Ἑλλάς ἦν, καὶ ἔσται ἡ κοινὴ μήτηρ αὐτῶν; Ἄν μᾶς φθονοῦσι διότι οὕτως ἐσπεύσαμεν, κρείσσων καθ' ἡμᾶς ὁ φθόνος τοῦ οἴκτου, οὕτινος αὐτοὶ εἶνε ἄξιοι οὕτω φερόμενοι.

ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΧΙΩ.

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως.

Ἀπαντῶντες εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 902, 905 καὶ 906 ἔγγραφα ὑμῶν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν συνημμένως ἀπόδειξιν τῆς ἐνταῦθα συσταθείσης κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμῶν παθόντων τῆς παραλαβῆς παρὰ τῶν κυρίων Παντιᾶ Καράλη, Ἐμμ. Ἐλευθεριάδου, Γεωργ. Παγκάλου καὶ Ἰω. Ἀργυράκη, τῶν 523 σάκκων διπυρίτου, συνάμα δὲ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν δυστυχῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης, πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, διὰ τὴν πρόθυμον καὶ γενναίαν συνδρομήν, ἣν ἐσπευσε νὰ παράσχωι ἐκ τῶν πρώτων εἰς τοὺς παθόντας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἰατροὺς κ. κ. Γ. Σταυρίδην, Α. Ξανθάκη, Ι. Χατζιδάκη καὶ Γ. Δράκον καὶ βοηθοὺς αὐτῶν, οἵτινες καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν ἐσπευσαν νὰ παράσχωσι πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τοῖς χωρίοις παθόντας πᾶσαν ἐκ τῆς ἐπιστήμης τῶν συνδρομῶν, ἐξ ὧν ὁ κ. Γ. Δράκος μετὰ τοῦ κ. Χατζοπούλου καὶ βοηθῶν ἐπανακάμπτουν σήμερον, καθόσον ἀφιχθέντων ἐξ Ἀθηνῶν πολλῶν ἰατρῶν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, δὲν ἦσαν ἀναγκαῖοι νὰ διαμενῶσιν ἐπὶ πλέον ἐνταῦθα.

Καὶ ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιφυλάσσει νὰ ἀπονείμῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς καὶ τὰς εὐγνωμοσύνας τῶν πολυπαθῶν κατοίκων.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ἐπολιψεύς μου.

Ἐν Χίῳ, τῇ 27 Μαρτίου 1881.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΟΥΤΟΥΜΑΣ.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Οἱ ὑποφαινόμενοι μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς τροφοδοτικῆς, τῆς τροφοδοτούσης τοὺς ἐκ τοῦ σεισμῶν παθόντας, ἐλάβομεν παρὰ τῶν κ. κ. Παντιᾶ Καράλη, βουλευτοῦ Σύρου, Ἐμμ. Ἐλευθεριάδου, συμβούλου δημοτικοῦ, Γεωργ. Παγκάλου, ἀστυνόμου Ἐρμουπόλεως καὶ Ἰωάν. Ἀργυράκη, γραμματέως Δημαρχίας Ἐρμουπόλεως, πεν-

τακόσιους εἴκοσι τρεῖς (ἀριθ. 523) σάκκους διπυρίτου ἄρτου πρὸς χρῆσιν τῶν παθόντων.

Ἐν Χίῳ, τῇ 24 Μαρτίου 1881.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
SADIG.
Ὁ Δήμαρχος
Ι. Ζ. ΔΑΜΑΛΑΣ.
Μ. Θ. ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ
Π. ΚΑΝΑΛΑΣ.
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΟΥΤΟΥΜΑΣ.
Ὁ Ταμίας
Ε. ΚΑΡΑΒΑΣ.

Οἱ νεωστὶ ἐλθόντες ἐνταῦθα δημοδιδάσκαλοι εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰβμ. Μαγκάκη Δημοτικὸν σχολεῖον, μὴ ἀρκεσθέντες εἰς ὅσα προηγουμένως κατ' αὐτῶν ἐν τῷ τύπῳ ἀνέγνωσαν, ἐξήγειρον καὶ νῦν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν γονεῶν ὅπως καὶ πάλιν διὰ τοῦ τύπου ἐκφράσωσιν αὐτοῖς τὴν ἀπαρέκειάν των ἕ-εκα τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν περὶ τὸ διδάσκει καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἀνοικείου τρόπου δι' οὗ μεταχειρίζονται τὰ τέκνα των, καὶ μάλιστα ἤδη ὅτε ἀπουσιάζει ὁ κ. Μαγκάκης, ὁ καὶ διευθυντὴς τοῦ σχολείου τούτου ὡς ἐκ τῆς ἀσθενείας του. Πρὸ τῆς ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ ἐγκαταστάσεως τῶν δημοδιδασκάλων τούτων, τοῦτέστι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τέως διδασκόντων τοὺς πῆλας αὐτῶν, οἱ γονεῖς προσερχόμενοι ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ καὶ θεωροῦντες τὴν εὐταξίαν τῶν διδασκομένων ἀφ' ἐνός, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸν ζῆλον τῶν διδασκόντων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν παιδῶν των ἀφ' ἐτέρου, τελευταῖον δὲ τὴν πρόοδον αὐτῶν, ἀπῆρχοντο λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τε τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς προόδου τῶν τέκνων των, καὶ πολλάκις ἐνόμιζον ὡς κύριον αὐτῶν καθῆκον τὴν διὰ τοῦ τύπου ἐξῴμνησιν τῶν διδασκάλων ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως τὸναντίον συμβαίνει, προσερχόμενοι οἱ γονεῖς εἰς τὸ σχολεῖον δὲν γίνονται δεκτοὶ παρὰ τῶν διδασκάλων καὶ οὕτως ἀναγκάζονται ν' ἀπέλθωσι χωρὶς νὰ λάβωσιν οὐδεμίαν πληροφορίαν περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων των πρὸς τίνα δὲ σκοπὸν γίνεται τοῦτο; πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ γίνωνται γνωστὰ ἴσως ἢτε ἀνικανότης καὶ ὁ ἀνοικεῖος αὐτῶν τρόπος πρὸς τὸ διδάσκειν ἐν δὲ πάλιν ὡς ἐκ τύχης γίνωσι δεκτοὶ ἐν τῷ σχολείῳ, ἀμα ὡς εἰσελθῶσιν ἐν αὐτῷ οὐδὲν ἄλλο παρατηροῦσιν εἰ μὴ τὴν ἀταξίαν τῶν μαθητῶν ἕνεκα τῆς καθημερινῆς ἀπουσιάσεως τῶν διδασκάλων ἐκ τῆς παραδόσεως, τὴν ἀμεριμνησίαν τούτων πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τελευταῖον τὴν ἀμάθειαν τῶν μαθητῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζονται νὰ μεταχειρίζονται τὸν τύπον πρὸς ψόγον αὐτῶν ἢ πρὸς ἔπαινον, ὡς πρότερον ἔπραττον. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ τύπου ψέγονται ἐπὶ τοσοῦτον οὗτοι ἀδιαφοροῦσι καὶ καθ' ἑκάστην περιήγονται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀγορᾶς, ὡς εἰ εἶχον ἐπάγγελμα τὸ ἐμπόριον, ἐν ᾧ τὸ καθῆκον καὶ ἡ μόνη ἐνασχόλησις αὐτῶν εἶναι ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ ἀνάπτυξις τῶν παιδῶν. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα περιττὸν νὰ ἐκθέσω τὰ γεγονότα ταῦτα καθότι τοῖς πλείστοις εἰσὶ γνωστὰ, ἀλλὰ κατόπιν μαθὼν ὅτι ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ συμβαίνει καὶ τὸ ἐξῆς λίαν ἀξιοπεριέργον καὶ ὅλως ἀντιβαῖνον πρὸς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν παιδῶν, ἐθεώρησα καλὸν νὰ ἐκθέσω ταῦτα δημοσίᾳ, ὅπως γνωστῶν γενομένων τούτων τοῖς γονεῦσι, λάβωσι πρόνοιαν περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν τέκνων των. Ὡς γνωστὸν οἱ παῖδες κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὡς μόνην διασκεδασίαν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔχουσι καὶ τὴν συλλογὴν γραμματισμῶν μηδενισμένων, μετὰ τοσοῦτου δὲ ζήλου συλλέγουσι ταῦτα ὥστε καὶ συναλλαγὰς μεταξὺ των ποιοῦσι. Ἡ κατάχρησις δ' αὕτη οὐ μόνον εἰς τοὺς μαθητὰς ἐπικρατεῖ, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς

τούς διδασκάλους οἵτινες διὰ νὰ συλλέξωσι τὰ τοιαῦτα γυμνάσουσιν ἕνα ἕκαστον τῶν μαθητῶν ἐνώπιον τῶν ἄλλων καὶ ἂν τυχὸν εὕρωσι τοιαῦτα ἐν τοῖς κόλποις ἢ ἐν τοῖς ὑποδήμασιν αὐτῶν ἀφ' οὗ ἀνηλεῶς ξυλοκοπήσωσι τούτους τὰ ἀφαιρώσιν ἐξ αὐτῶν καὶ λαμβάνωσι ταῦτα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνωτέρω ἐπαυξήσεως τοῦ ὑποθετικοῦ τούτου πλούτου. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ! εἶναι τοῦτο ἴδιον διδασκάλων πρὸς οὐ; ἐνετέθη ἡ ἠθικὴ τῶν παιδῶν διάπλασις, νὰ περιστῶνται οἱ παῖδες ὡς κακῆς πίστεως καὶ νὰ ἀνερευνῶνται ὡ; λωποδύται πρὸς ἀνεύρεσιν τοιούτων ποταπῶν πιττακίων τὰ ὁποῖα οὐχὶ λόγῳ κερδοσκοπίας συλλέγουσιν ἀλλὰ παιδιᾶς χάριν; Ἐπὶ τούτων πάντων ἐριστώμεν οὐ μόνον τὴν προσοχὴν τῶν γονέων, οἵτινες, τὰ μάλα ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς καταστάσεως τῶν ἑαυτῶν παιδῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν τὴν προσοχὴν πρὸς περιστολὴν τῶν ὄσων ἐν τῇ μνησθεῖσθαι σχολῇ ταύτῃ διαπράττονται ἐκ μέρους τῶν κυρίων διδασκάλων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ ἀπόφασις τῆς συνδιασκέψεως, ἡ γενομένη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἡ ἀποδεξαμένη τὴν ὑπὸ τῆς Υ. Πύλης ὑποδειχθεῖσαν μεθοριον γραμμὴν, ἀνακοινωθεῖσα τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, δὲν εὗρεν ὑποδοχὴν εὐμενῆ. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἔδυνησεν ἐνεποιήσασθαι αἰσθησιν, ἡ ἀνευ σπουδαίων λόγων προσχώρησι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων εἰς τὰς θελήσεις τῆς Τουρκίας, αἵτινες, λησμονήσασαι τὸ παρελθὸν καὶ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου καταστρέψασαι, ἀντὶ νὰ ἐπιρρώσωσι καὶ ἀσφαλίσωσι τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαρκῶς, διέσχισαν τὴν ἐν Βερολίῳ συνθήκην ὑποκαταστήσασαι ἀντ' αὐτῆς τὴν ἰσχυρὰν ἐπιμονὴν πῆς Τουρκίας, ἣτις ἔχει βεβαίως δίκαιον νὰ καυχᾶται, ὅτι διπλωματικῶς ἤρατο νικηθῆναι οὐκ ἀσφαλιτικῶς κατὰ τῆς συνηνωμένης Εὐρώπης. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰ ἐν Βερολίῳ συντεθειμένα, καὶ ὀρεῖται νὰ ἐπιμείνῃ μετὰ πάσης θυσίας, διασώζουσα οὕτω τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἑαυτῆς καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, αἵτινες τὸ μορμολύκειον τοῦ Ἀνατολικοῦ πολέμου πτοούμεναι κατεδέχθησαν νὰ καταστῶσιν ἡ χλεύη καὶ ὁ ἐμπαιγμὸς σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Εἰς τὴν ἐξευπελιστικὴν ταύτην θέσιν ἀναμριβόλως δὲν θὰ ἀπομείνῃ μία μόνη δύναμις, ἡ Ἀγγλία, ὕστερον ἀπὸ τὴν κοινὴν διακοίνωσιν τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1880, ὕστερον ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τῆς β' κυανῆς βίβλου καὶ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν κοινοτήτων ἀγορεύσεις τῶν μελῶν τῆς Κ. Βερνήσεως. Ἐὰν τοῦναντίον συμβῆ, ἔπειτα ὅτι καὶ ἡ Κυβερνήσις τῆς Ἀνάσσης, ἀπόλλυσι τὸ αὐθεντικὸν κύρος τῶν λόγων τῶν πολιτικῶν τῆς ἀνδρῶν, οἵτινες ἕως τὴν τὴν ὥμῃ δὲν ὠμίλουσαν παντάπασιν περὶ τοῦ πρακτέου ἢ ὀμιλοῦντες ἀπαξ, προσεῖχον νὰ μὴ ἐκκλίνωσι τῶν διαβεβαιώσεων καὶ ἀποφάσεών των. Ὅταν δὲ αὐταὶ εἶνε ἐγγραφαὶ καὶ φέρωσι καὶ τὰς ὑπογραφὰς των, σχίζονται δὲ παρὰ τῆς Τουρκίας τόσον ἀποτόμως, ἡμεῖς δὲν βλέπομεν ὁποῖον γόητρον ἀπομένει καὶ διὰ τίνας περιβάλλονται κύρους ἐγγραφαὶ καὶ λόγοι ἐπίσημοι.

Ἡ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν συστάσα ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Χίων, ἀξιεπαίνως σκεπτομένη ἔστρεψε τὰς ἐνεργείας αὐτῆς ἤδη ὑπὲρ τῶν ἐν Κρήνῃ παθόντων ἐκ τῆς αὐτῆς θεομηνίας. Ἡ πράξις αὕτη τῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας ἐξυπηρετεῖ καὶ ἄλλως τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἐνδεικνύουσα ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας, δούλος καὶ ἐλεύθερος, ἀδελφικῶς καὶ πνευματικῶς εἶνε ἄνωμένος, οἱ δὲ φρονούντες ὅτι ἡ πολιτικὴ

ἔνωσις αὐτῶν, ὑπὸ μιαν ἐθνότητα τὴν τοῦ *Πανελληνισμοῦ*, εἶνε ὄνειρον ἀπραγματοποιήτων, πειθονται ἐξ ἄπαντος ὅτι θὰ συντελεσθῆ ἐπὶ τέλους μίαν ἡμέραν, ὅσα καὶ ἂν παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὴν ἱερὰν καὶ ἐθνικὴν ἡμῶν ἰδέαν ταύτην οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς πανικὸν ἐνέβαλε τοῦς κατοίκους τῆς πόλεως ἡμῶν ἡ εἶδησις τοῦ ὅτι τὴν 2αν ὥραν μ. μ. ἀπειλεῖται ἡ νῆσος ἡμῶν ὑπὸ καταστρεπτικοῦ σεισμοῦ, μέλλοντος νὰ διαρκῆται καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἐντεῦθεν δὲ οἱ ἀπλοϊκώτεροι ἀθροῖοι ἔσπευσαν νὰ ἐξέλθωσι τῶν οἰκιῶν των καὶ νὰ συσσωρευθῶσιν εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, ἀναμένοντες τὴν φρικώδη στιγμήν μετ' ἀγωνίας. Τόσω δὲ μάλλον κατέστη τὸ πρᾶγμα πιστευτὸν ὅσω οἱ τὴν ἀπαιτίαν εἶδησιν διαδόντες προσεθεντο ὅτι ταῦτα προσεφῆτευσεν ὁ ἡγούμενος τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Διονύσιος Ἐπιφρανεΐδης, ὅστις τὴν προτερσίαν ὀμιλῶν ἐν τῷ Ναῶ, λέγουσιν ὅτι τὸν ἤκουσαν νὰ ἐκρέρη τὴν ἀπειλὴν ταύτην. Ἐπέχοντες νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὴν διάδοσιν ταύτην, ἣτις πιθανὸν σκοπῖμος νὰ ἀπεδόθη τῷ εἰρημένῳ ἱερομονάχῳ, εἴμεθα περιεργοὶ νὰ μάθωμεν ἂν ἡ ἀκομιδὴ ἀρχὴ ἐπελάβετο τῶν δευτῶν ἀνακρίσεων ὅπως ἀνακαλύψῃ τὸν τόσω ἀπρονοήτως καταταράξαντα τὴν ἡσυχίαν τῆς πόλεως διὰ διαδόσεων οὕτως ἀπαισίων.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 5ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου καθ' ὥρας 9—12 π. μ. γίνεται ἡ διανομὴ τῶν βοηθημάτων τοῦ τρίτου μηνὸς πρὸς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων τῶν Δήμων Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ δικηγόρου κ. Χ. Ι. Στεκούλη.

— Οἱ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου Ζεννῆ Βούρου τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ ἑαυτῶν πατρὸς καὶ ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὰς τιμὰς αἱ ἡ πόλις ἡμῶν ἀπέδωκεν αὐτῷ κηδευμένῳ, κατέλιπον τὰ ἐξῆς κληροδοτήματα ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων τῆς πόλεως ἡμῶν. Ἐτοὶ διαχίλις μὲν δραχμῶς ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου, χιλίας ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρένων, καθόσον αἱ προδημοσιευθεῖσαι 100 δραχμαὶ ἐδόθησαν ἀμέσως μετὰ τὴν κηδεῖαν του εἰς τὰ ὄργανά, ἑτέρας χιλίας ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν καὶ χιλίας ὑπὲρ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου. Ἐβαινούντες τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου συμπολίτου ἡμῶν τούτου, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ παράδειγμα αὐτῶν θὰ μιμῶνται ἐκάστοτε οἱ κληρονόμοι τῶν φιλανθρωπικῶν Ἐρμουπολιτῶν, ὅσων οἱ γονεῖς ἢ κληροδοταὶ ἕνεκα ἀπροσδοκῆτων συμβάντων δὲν προλαμβάνουσι νὰ διαθέσωσιν οἱ ἴδιοι τοιαῦτα χρηρήματα ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

— Τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Χίου οἱ ἰατροὶ κ. κ. Ξυθᾶκης, Σταυρίδης καὶ Χατζιδάκης ὅτι μὴ ὑπαρχούσης πλέον ἀνάγκης νὰ παραμείνωσιν εἰς τὰ χωρία, καθὲν συγκεντρωθέντων τῶν πασχόντων εἰς τὸ κεντρικὸν θεραπευτήριον, ἐπανέρχονται διὰ τῆς εὐκαιρίας εἰς τὰ ἔργα των.

— Ἐν Ἀθήναις ἀπεβίωσεν αἰφνικῶς ὁ συμπολιτὴς ἡμῶν *Χρῆστος Ἐθαγγελίδης*, εἰς τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τῶν ἰδρυτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐν τῇ ἡμετέρῃ πόλει, ἐκ τοῦ ἡμετέρου παιδαγωγείου τοῦ ὁποίου πολλοὶ Ἑλληνόπαιδες τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν ἡγεμονικῶν ἐξῆλθον μεμορφωμένοι, ἐπιδοθέντες ἔπειτα εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἀνατραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ἐν Ἀμερικῇ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐγκατασταθεὶς ἔσχεν οἰκογενεῖαν πολυάριθμον, ἣς τὰ τέκνα ἀναπτυχθέντα προσηκόντως κατὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν ἄλλην μόρφωσιν διαπρέπουσιν. Δύο δὲ υἱοὶ τοῦ μακαρίτου Ἐθαγγελίδου ὑπηρετοῦσιν ἤδη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 10 Ἀπριλίου.— Ὁ ἐν τοῖς μεταλλείois ἀγ-
γλος μηχανικός ἤμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν ληστῶν ἐν Κασσάν-
δρᾳ πλησίον τῆς Θεσσαλονίκης· ζητοῦσι δὲ οἱ λησταὶ ὡς
λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ 15,000 λίρας στερλίνας.

ΑΘΗΝΑΙ, 30/11 Ἀπριλίου.— Ἡ Κυβέρνησις αὖριον θέ-
λει προτείνει ἀντιπροτάσεις πρὸς περαιτέρω διαπραγματεύ-
σεις.

Ἡ Βουλὴ συγκαλουμένη προσεχῶς θέλει ἀποφασίσει ὀρι-
στικῶς.

Ἡ συγκέντρωσις τῶν στρατευμάτων εἰς τὰ σύνορα θά
ἐξακολουθήσῃ δραστηρίως ὥστε ἐὰν αἱ δυνάμεις ἢ ἡ Τουρκία
ἀπερρίψωσιν τὰς ἀντιπροτάσεις ἢ Ἑλλάς, θέλει ἐνεργήσῃ ἐλευ-
θέρως.

ΑΘΗΝΑΙ, 31/12 Ἀπριλίου.— Ἡ Κυβέρνησις ἀπαντῶσα
αὖριον ὑποστηρίζει ἐνθερμῶς τὰ δικαιώματα ἀδελφῶν κεκτη-
μένα ἐκ τῆς Βερολινείου συνδιασκεψέως καὶ παραληφθέντα ἐν
τῇ προτάσει τῶν Πρέσβειων, ἀποδοκιμάζει τὴν νέαν γοσμηνὴν
ὡς ἀβιαιρετον καὶ ὡς μὴ παρεχούσαν τῇ Ἑλλάδι ἀσφαλῆ
σύνορα ἰδίως ἐν Ἠπειρῷ, μὴδὲ ἀσφαλιζούσαν τὴν εἰρήνην ἐὰν
αἱ δυνάμεις μὴ ἐγγυηθῶσι τὴν ταχείαν κατοχὴν τῶν παρα-
χωρηθεισῶν χωρῶν ἀναίμακτως.

Ἄριθ. 2,285.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Διακηρύττει, ὅτι :

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Τερτσέτης, κάτοικος Ἀθηνῶν, διὰ τῆς
ἀπὸ 28 Μαρτίου ε. ε. αἰτήσεώς του πρὸς τὴν Νομαρχίαν
ταύτην, καταχωρηθείσης ἐν τῇ σελίδι 277 τοῦ ἐπὶ τούτου
βιβλίου τῆς Νομαρχίας τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ ἔτους,
ἐξαιτεῖται τὴν παραχώρησιν μεταλλείων ἀργυρούχου μολύ-
βδου, ψευδαργύρου καὶ μαγγανείου, κειμένων ἐπὶ τῆς νήσου
Μήλου, τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας καὶ δήμου, ἀναφέρων ῥητῶς
ὅτι :

Αον). Ἡ αἰτουμένη πρὸς παραχώρησιν θέσις ἔχει ἕκτασιν
στρεμμάτων τριάκοντα δύο χιλιάδων ἑξακοσίων ἑπτὰ (32,
607) καὶ 319 τετραγωνικὰ μέτρα, ὅρια δὲ τὰ ἐξῆς :

Πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Λογοράκη τοῦ ὄρους
Μέγα Καντουρανάκη καὶ τῆς θέσεως Μαῦροι Βράχοι.

Βορειανατολικῶς, ἀπὸ τῆς θέσεως Μαῦροι Βράχοι, ἀφ' ἧς
ἀρχομένη εὐθεία γραμμὴ μὲ ἀνατολικομεσημβρινὴν διεύθυν-
σιν ἀπολήγει εἰς τὸ ὄρος Ἡλίας, ἐντεῦθεν δὲ ἀπὸ ἐτέραν
εὐθείαν ἔχουσαν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν καὶ λήγουσαν εἰς τὸ
ἀκρωτήριον Τιγάνη.

Πρὸς δυσμᾶς καὶ μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Βον). Ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ τὸν νενομισμένον ἐπὶ
τε τῆς ἐπιφανείας καὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου πρὸς τὸ δημό-
σιον τὸν τοῦ μεταλλείου φόρον, ὅτι θέλει συμμορφωθῆ πρὸς
τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνή-
σεως, τὰς ἀφορώσας τὸν τρόπον τῆς μεταλλείσεως.

Γον). Ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς
ἐπιφανείας τὸ νενομισμένον ποσοστὸν ἑτησίως, καὶ προσέτι,
ὅτι θέλει ἀποζημιώσει αὐτοὺς δι' ὅσον ἕκτασιν γῆς ἤθελε
καταλάβῃ ἢ βλάψῃ διὰ τῶν μεταλλικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν.

Δον). Ἡ παρούσα διακήρυξις συνοδευομένη μὲ τὴν ἀπὸ
28 Μαρτίου ε. ε. αἰτήσιν τοῦ αἰτούντος, θέλει δημοσιευθῆ
δι' ἐξῆλων αὐτοῦ εἰς τὰς ἐνταθα ἐκδιδομένας ἐφημερίδας
«Πατρίδα» καὶ «Ἡλιόπνο», θέλει δὲ τοιχοκολληθῆ τῇ φρον-

τίδι τοῦ Δημάρχου Μήλου καὶ μένει ἐκτεθειμένη ἐπὶ τὰς-
σας συνεχεῖς μῆνας εἰς τὸ δημοσιότερον μέρος τῆς πρω-
τεύουσας τοῦ νομοῦ τῶν Κυκλάδων, τῆς ἐπαρχίας Μήλου
καὶ τοῦ ὁμωνύμου δήμου, ἐφ' οὗ περιλαμβάνεται ἡ περίμε-
τρος τῆς πρὸς παραχώρησιν ζητουμένης ἐκτάσεως καὶ εἰς
τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἔνθα διαμένει ὁ αἰτῶν. Πρὸς τούτοις
θέλει ἀναγιγνώσκεσθαι ἐπ' Ἐκκλησίας κατὰ τρεῖς συνεχεῖς
ἀπὸ τῆς 1ης τοιχοκολλήσεως Κυριακὰς μετὰ τὴν θείαν λει-
τουργίαν. Διακουσῶν τῶν δημοσιεύσεων τούτων ἢ ἀναφορὰ
τοῦ κ. Ἀναστασίου Τερτσέτη, ὡς καὶ τὰ διογράμματα κτλ.
τοῦ μεταλλείου, θέλουσι μένει ἐκτεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον
τῆς Νομαρχίας πρὸς γνῶσιν καὶ ὀδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς ταχθείσης τετραμήνου προθε-
σμίας ὑποβάλλονται πρὸς τὴν Νομαρχίαν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν
αἱ ἀπαιτούμεναι περὶ τῶν δημοσιεύσεων καὶ τοιχοκολλήσεων
καὶ ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναγνώσεως τῆς διακηρύξεως ταύτης καὶ
αἱ τυχόν εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς ὑποβληθεῖσαι ἀναφοραὶ
τῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐνδιαφερομένων.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 30 Μαρτίου 1881.

Ὁ Νομάρχης καὶ α. α. ὁ Γραμματεὺς
Α. ΙΩΑΝΝΙΑΗΣ.

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Κυκλάδων.

Κύριε Νομάρχα,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὁ ὑποφαινόμενος Ἀναστάσιος Τερ-
τσέτης, κάτοικος Ἀθηνῶν, νὰ σᾶ παρακαλέσω ὅπως ἐνε-
ργήσητε τὰ δέοντα ἵνα μοὶ παραχωρηθῶσι τὰ ὑπ' ἐμοῦ ἐπὶ
τῆς νήσου Μήλου ἀνακαλυφθέντα μεταλλεῖα ἀργυρούχου μο-
λύβδου, ψευδαργύρου, σιδήρου καὶ μαγγανείου, ἐπὶ ἐκτά-
σεως γῆς στρεμμάτων τριάκοντα δύο χιλιάδων ἑξακοσίων
ἑπτὰ (32,607) καὶ 319 τετραγωνικῶν μέτρων, ἧς διά-
γραμμα εἰς τριπλοῦν ἐπισυνάπτω τῇ παρούσῃ ὁμοῦ μὲ τὰς
ἐπιστημονικὰς ἐκθέσεις τοῦ ὀρυκτολόγου κ. Ἰωάννου Ἀργυ-
ροπούλου, διὰ τε τὴν γενομένην χημικὴν ἀνάλυσιν τῶν με-
ταλλευμάτων καὶ τὴν γεωλογικὴν περιγραφὴν τοῦ ἐδάφους.

Ὡς προανέφερον τὰ μεταλλεῖα ταῦτα κεῖνται ἐπὶ τῆς
νήσου Μήλου τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας καὶ δήμου, ἢ δὲ ἐκ-
τασις τοῦ χώρου ἐν ᾧ εὐρίσκονται εἶναι στρεμμάτων 32,
607 καὶ 319 [] μέτρων ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων διαγραμμά-
των τοῦ καταμετρήσαντος γεωμέτρου κ. Michel ἐμφαίνε-
ται. Σὺν τῇ παρούσῃ ἀποστέλλω ὑμῖν καὶ κατὰ νόμον δείγ-
ματα τῶν μεταλλευμάτων.

Ὁ αἰτούμενος πρὸς παραχώρησιν χώρος ὀρίζεται πρὸς
βορρᾶν ὑπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Λογοράκη τοῦ ὄρους Μέγα Καν-
τουρανάκη καὶ τῆς θέσεως Μαῦροι Βράχοι.

Βορειανατολικῶς, ἀπὸ τῆς θέσεως Μαῦροι Βράχοι, ἀφ' ἧς
ἀρχομένη εὐθεία γραμμὴ μὲ ἀνατολικομεσημβρινὴν διεύθυν-
σιν, ἀπολήγει εἰς τὸ ὄρος Ἡλίας, ἐντεῦθεν δὲ ἀπὸ ἐτέραν
εὐθείαν ἔχουσαν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν καὶ λήγουσαν εἰς τὸ
ἀκρωτήριον Τιγάνη.

Πρὸς δυσμᾶς καὶ μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Ἵπόσχομαι δὲ διὰ τῆς παρούσης μου νὰ πληρῶνῶ ἀπαν-
τας τοὺς κατὰ τὰς ἀρθρα 30 καὶ 31 τοῦ περὶ μεταλλείων
νόμου φόρους, πρὸς δὲ καὶ νὰ συμμορφωθῶ κατὰ γράμμα μὲ
τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου διὰ τε τὴν ἐκμετάλλευσιν
καὶ καλλιέργειαν τῶν μεταλλείων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Μαρτίου 1881.

Εὐπειθέστατος

Ὁ αἰτῶν

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ.